

Arrest

nr. 181 650 van 1 februari 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen: de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 31 januari 2017 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid als voorlopige maatregelen de behandeling te vorderen van de vordering tot schorsing (ingediend onder het rolnummer RvV X) van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 5 januari 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 5 januari 2017 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies), beide beslissingen aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 januari 2017.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 februari 2017 om 15 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. TAILLAERT, die *loco* advocaat J. VAN MAELE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 januari 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten opzichte van verzoeker de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op 5 januari 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten opzichte van verzoeker eveneens de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Dit is de tweede bestreden beslissing.

Verzoeker stelt een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in tegen deze beslissingen, gekend onder het rolnummer RvV X.

Op 25 januari 2017 wordt aan verzoeker de datum meegedeeld van de voorziene repatriëring.

Op 31 januari 2017 stelt verzoeker huidige vordering in tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen, met name de behandeling van de reeds ingediende zaak RvV X.

2. Over de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen, wat de eerste bestreden beslissing betreft (bijlage 13septies)

2.1. De wettelijke bepalingen

- Artikel 39/85, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn”.

- Artikel 39/57, §1, derde lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

- Artikel 39/85, §1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Op straffe van onontvankelijkheid van de vordering waarbij de Raad bij wege van voorlopige maatregelen verzocht wordt zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een andere beslissing te behandelen die vatbaar is voor vernietiging op grond van artikel 39/2, dient de verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, bedoeld in het eerste lid, gelijktijdig, al naargelang het geval, het voorwerp te zijn van een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen of van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bij uiterste dringende noodzakelijkheid”.

2.2. De toepassing van de wettelijke bepalingen

De vreemdeling dient een gewoon schorsings- en annulatieberoep in terwijl hij het voorwerp is van een maatregel van vasthouding van 5 januari 2017. Dit houdt in dat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel reeds imminent was vanaf 5 januari 2017. Onderhavig verzoek tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen beantwoordt derhalve niet aan één van de toepassingsvoorwaarden van artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet, met name het treffen van een maatregel waardoor de tenuitvoerlegging van de teruggedrijvings- of verwijderingsmaatregel imminent wordt, dit na het indienen van een schorsings- en annulatieberoep.

Hieraan wordt toegevoegd dat verzoeker *in casu* niet diligent gehandeld heeft en er geen sprake is van uiterst dringende noodzakelijkheid. De eerste bestreden beslissing werd aan verzoeker ter kennis gebracht op 5 januari 2017 en bevat een vasthoudingsmaatregel. Vanaf dat ogenblik, 5 januari 2017,

wordt verzoeker vastgehouden met het oog op verwijdering en wordt de zaak dringend. Verzoeker weet dat er vanaf dan stappen kunnen worden gezet met het oog op zijn repatriëring.

Verzoeker reageert met een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring, gekend onder het rolnummer RvV 199 302. Verzoeker had echter reeds op dat ogenblik, met name vanaf de beslissing tot vasthouding van 5 januari 2017, een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen indienen van de bestreden beslissing. De zaak is dringend vanaf de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), met name 5 januari 2017.

Waar in het verzoekschrift gewezen wordt op het gegeven dat de zaak dringend wordt vanaf de mededeling van de datum van repatriëring, wordt opgemerkt dat de omstandigheid dat op een zeker ogenblik een datum van repatriëring wordt meegedeeld, hier niets aan wijzigt. Er kan niet worden aangenomen dat een beroepstermijn of de duurtijd van het dringende karakter rekbaar wordt in het licht van de datum van repatriëring, terwijl het dringende karakter op een duidelijk aan te wijzen datum een aanvang neemt.

Ter terechtzitting wordt geen overmacht aangevoerd.

De door verzoeker aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid kan niet worden aangenomen wat de eerste bestreden beslissing betreft.

3. Over de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen, wat de tweede bestreden beslissing betreft (bijlage 13sexies)

3.1. De wettelijke bepalingen

- Artikel 39/85, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn”.

- Artikel 39/57, §1, derde lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terughoudingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

- Artikel 39/85, §1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Op straffe van onontvankelijkheid van de vordering waarbij de Raad bij wege van voorlopige maatregelen verzocht wordt zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een andere beslissing te behandelen die vatbaar is voor vernietiging op grond van artikel 39/2, dient de verwijderings- of terughoudingsmaatregel, bedoeld in het eerste lid, gelijktijdig, al naargelang het geval, het voorwerp te zijn van een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen of van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bij uiterste dringende noodzakelijkheid”.

3.2. De toepassing van de wettelijke bepalingen inzake de voorlopige maatregelen

De vreemdeling dient een gewoon schorsings- en annulatieberoep in terwijl hij het voorwerp is van een maatregel van vasthouding. Dit houdt in dat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel reeds imminent was, *in casu* sinds 5 januari 2017. Onderhavig verzoek tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen beantwoordt derhalve niet aan één van de toepassingsvoorwaarden van artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet, met name, het treffen van een maatregel waardoor de tenuitvoerlegging van de

terugdrijvings- of verwijderingsmaatregel imminent wordt, dit na het indienen van een schorsings- en annulatieberoep.

3.3. Het uiterst dringende karakter

Er wordt opgemerkt dat verzoeker *in casu* niet diligent gehandeld heeft en dat er is geen sprake is van uiterst dringende noodzakelijkheid. De bestreden beslissing werd aan verzoeker ter kennis gebracht op 3 januari 2017. Op dezelfde datum werd hem de eerste bestreden beslissing ter kennis gebracht die een vasthoudingsmaatregel inhoudt. Vanaf dat ogenblik, 3 januari 2017, wordt verzoeker vastgehouden met het oog op verwijdering en wordt de zaak dringend. Verzoeker weet dat er vanaf dan stappen kunnen worden gezet met het oog op zijn repatriëring.

Verzoeker reageert met een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring, gekend onder het rolnummer RvV 199 302. Verzoeker had echter reeds op dat ogenblik, met name vanaf de beslissing tot vasthouding van 5 januari 2017, een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen indienen van de bestreden beslissing. De zaak is dringend vanaf de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), met name 5 januari 2017.

Waar in het verzoekschrift wordt gewezen op het gegeven dat de zaak dringend wordt vanaf de mededeling van de datum van repatriëring, wordt opgemerkt dat de omstandigheid dat op een zeker ogenblik een datum van repatriëring wordt meegedeeld, hier niets aan wijzigt. Er kan niet worden aangenomen dat een beroepstermijn of de duurtijd van het dringende karakter rekbaar wordt in het licht van de datum van repatriëring, terwijl het dringende karakter op een duidelijk aan te wijzen datum een aanvang neemt.

Ter terechtzitting voert de advocaat van de verzoekende partij geen overmacht aan.

Hieraan wordt toegevoegd dat verzoeker *in casu* niet aantoont dat een hoogdringende behandeling van de reeds ingediende vordering tot schorsing vereist is en dat, indien de voorlopige maatregelen niet worden toegekend, de vordering ingesteld via de gewone schorsingsprocedure tegen het inreisverbod, onherroepelijk te laat zou komen om nog enig nuttig effect te sorteren. De uiteenzetting van verzoeker inzake de voorwaarde van uiterst dringende noodzakelijkheid heeft betrekking op het feit dat hij vastgehouden wordt met het oog op repatriëring op 3 februari 2017. Dit volstaat niet om aannemelijk te maken dat een gewone schorsingsprocedure te laat zou komen. Verzoeker brengt immers geen enkel concreet gegeven aan waaruit blijkt dat zijn onmiddellijke terugkeer op het Belgische grondgebied absoluut noodzakelijk zou zijn waardoor het inreisverbod met onmiddellijke ingang zou moeten worden geschorst om te vermijden dat het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel, in zoverre dit in onderhavig geval voldoende werd uitgewerkt, zich zou voltrekken. De Raad wijst er bovendien op dat de Vreemdelingenwet in artikel 74/12 een specifiek rechtsmiddel bevat, waarbij de intrekking of de opschorting van het inreisverbod kan worden gevraagd bij de staatssecretaris of zijn gemachtigde.

De door verzoeker aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid kan niet worden aangenomen wat de tweede bestreden beslissing betreft.

Dit volstaat om de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één februari tweeduizend zeventien door:

Mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

Dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

A. DE SMET